

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Kecskemét 1880. június 17.

A katonaság beszállásolása és elhelyezéséről szóló 1879. 36. törvénycikknek különösen két pontja az, mely figyelmünket s a körüli vizsgálódásunkat teljes mértékben megérdemli, sőt annak behatóbb tárgyalását s minél sikeresebb megoldását úgy a város, mint a lakosság érdeke egyaránt megkívánja. Egyike ezeknek a közös beszállásolási céljából szükséges laktanyák felállítása; másik pedig az egyenkénti beszállásolásnál igénybe vehető és szükséges alkalmas és kevésbé alkalmas férőhelyek kipuhatólása és nyilvántartása. Hogy mily fontos és életbevágó kérdés a laktanya-építkezés, arra nézve elegendő felhoznunk azt, hogy csakis ez az egyetlen út és mód, mely által a lakosság a katonatartással járó temérdek alkalmatlanság és kötelezettség alól felszabadítható, és hogy ez előnyt a város saját lakosainak aránylag csekély áldozattal és terheltetéssel megszerezheti, sőt kedvező és előnyös építkezés mellett még hasznót is húzhat belőle. És ha már e felhozott indokok alapján elutasíthatlan köteleességünk egy a célnak teljesen megfelelő laktanya felállításáról idejekorán gondoskodni, még sürgősebbé és halaszthatlanabbá teszi azt részünkről a törvény azon intézkedése, mely által a beszállásolásra szolgáló állandó épületek, névszerint a laktanyák és fióklaktanyák létrehozása és kiépítése körüli gondoskodást első sorban is a vármegyékre bizza, s e célból a különben is rendelkezésre álló eszközökön felül a megyei törvényhatóságokat még pótdó kivetésére is felhatalmazza. Már pedig a megyéknek nem is feladata, de nem is áll érdekében a városi törvényhatóságok ügyeit előmozdítani, vagy azok érdekeit istápolni, ha mindjárt ezek az ő területükön fekszenek is; minélfogva igen könnyen bekövetkezhetik az, hogy a katonaságnak az új törvény értelmében állandó elhelyezéséből származható kétségbevonhatlan előnyöktől egyszerűen eleshetünk csak azért, mert a laktanya-építkezés ügyében nem fejtettünk ki érdekeinknek megfelelő buzgalmat és serénységet.

Csak az itt felhozottaknak minden iránybani megfontolása is elég komoly intés arra, hogy e már rég óta szőnyegen forgó, de már alvó félben levő ügyet ne hagyjuk végkép elaludni, hanem lehető gyors intézkedés által igyekezzünk azt mielőbb megvalósítani, annyival inkább, mert e tekintetben leginkább magunkra vagyunk utalva s ha magunk nem segítünk, ne várjuk máshonnan a segédelmet.

A laktanya-építés terve és eszméje nálunk épen nem új, megelőzte az már jóval a beszállásolási törvény keletkezését, de valahányszor a kivitelre, a megtestesítésre került a sor, egyéb okok és tényezőkön kívül főként a finansziális akadályokon mindannyiszor hajótörést szenvedett. Most a beszállásolási törvény megalkotása után

városi közgyűlésünk ismét felkarolta ez eszmét, s a kivitel céljából az építészeti osztályt terv készítésével bizta meg. De itt ismét új akadály és nehézség merült fel. Ugyanis vagy egy minden tekintetben megfelelő új kaszárnyát kellene építeni, s akkor a város mitévő legyen a már e célra régebben megszerzett és átalakított apró-cseprő épületeivel, vagy pedig amazt mellőzve avagy csak részben eszközölve a meglévő és már régóta használt épületeinek toldozgatása és alakítása által vélné megoldhatónak a laktanya-építés kérdését. A benyújtott terv az utóbbi irányban készült, melyet tekintve, hogy tetemes összeg árán sem lenne teljesen elérve a cél, a közgyűlés el nem fogadott, hanem egy teljesen új laktanya tervkészítésével bizta meg ugyanazon osztályt.

Azóta a laktanya ügye, bár a munkálatok folyhatnak, ismét levétetett napi rendről, s ez alkalmat nyújt nekünk arra, hogy ez ügyben részünkről is véleményt nyilváníthassunk, s az építkezési tervezethez hozzászólhassunk.

Mi határozottan az új építkezés s egy a célnak teljesen megfelelő laktanya felállítása mellett vagyunk, mert ily fontos ügyben s évtizedekre, lehet évszázadokra szóló műveletnél nem szeretnénk fél munkát végezni s az ügyet csak félig megoldani. Ebbeli véleményünket következő indokok támogatják: a) A meglévő épületek átalakítása, kellő karba hozatala és az okvetlen szükséges új építkezések a bemutatott terv szerint is oly jelentékeny összeget vennének igénybe, mely a városi pénztár nagyobb megterhelése nélkül nem lenne előállítható, s már csak ezért sem tartanók helyesnek ily tetemes összeget javítgatások és foltozgatásokba beruházni. De e mellett könnyen más nehézség is fordulhatna elő. A törvény értelmében ugyanis „laktanya oly épület, mely kizárólag beszállásolási céljaira van szánva, s a férő helyekre és egyéb minőségére nézve, a rendeleti úton meghatározandó követelményeknek lényegileg megfelel.” Az iránt pedig, valjon valamely épület laktanyának, vagy fióklaktanyának felel-e meg, „az alispán elnökölte alatt a polgári és katonai hatóságok által egyenlő számban kiküldött tagokból alakult vegyes-bizottság lelete alapján a honvédelmi miniszter, az érdekelt miniszterekkel egyetértőleg határoz.” Ha tehát nagy költséggel felépítenénk s kitataroznánk is meglévő laktanyáinkat, nem volnánk bizonyosak abban, valjon elfogadtatnának-e rendes laktanyának, s nemesak fióklaktanyának tekintnék-e? Mi, tekintve laktanyáink fekvését s az e tekintetben fennálló igények és követelményeket, alig hisszük, hogy mást, mint fiók laktanyát építenénk, s ez esetben a cél sem lenne elérve, a katonai igazgatás által megtérítendő összegek pedig, vagyis a laktanya jövedelme csaknem felényire redukálnák.

b) Azon körülményt, mely laktanya

építkezésünket annyiszor megakasztotta, hogy t. i. nincs rá pénz, akadálnak itt el nem fogadhatjuk, mert ha valamely vállalatnál, úgy ennél biztos számítást lehet tenni, mely azt mutatja, hogy ennél hasznosabb beruházást alig eszközölhetnénk. Tudjuk ugyanis, hogy törvény szerint a kincstár mennyit tartozik a helyiségekért megtéríteni, azt is tudjuk, hogy ezen kötelezettsége az átadástól számítva legalább huszonöt évig fennáll; tehát biztos számítás alapján meghatározhatjuk, hogy mennyit költhetünk az építkezésre, s mennyiben fogja az magát kifizetni. Ha valahol, itt még a költségtől sem szabad visszariadni; a mostani pénzbőség és olcsóság mellett, kivált még kormánysegélylyel is oly előnyös építkezést eszközölhetünk, mely bőven megtéríti a maga gyümölcseit. Ha tudunk deficittel járó pestiházat építeni, elengedhetlen köteleességünk ezt a lakosság érdekében mielőbb megtennünk akkor, midőn azt csaknem áldozat nélkül megtehetjük.

c) Azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy ha ez ügyet halogatjuk, máshol fognak laktanyát építeni, s mi a kínálkozó előnyöket szépen elszalasztjuk.

Építsünk tehát egy minden kellékeknek megfelelő teljesen új laktanyát, és pedig minél előbb!

Az egyenkénti beszállásolásról más alkalmattal.

Hol lakunk?

— Hanusz István. —

(Folytatás.)

Alföldünk medenezei helyzete akkor tűnik elé legélesebben, ha felszine magasságát hazánk egyéb vidékeivel mérjük össze, melyek régi tengerének partvidékeit képezték. Így a dunántúli rész, melyet hajdan Pannoniának neveztek, 240 m. magas; ezzel szemben Erdély, honnét a Maros, Körösök, Szamos rohanva sietnek a délibábos pusztákra alá, 730 m.; az északnyugoti föltöld vagy tótság vidéke 570 m., az északkeleti 450 m., a délnyugati, mely bennünket az adriai tengertől választ el, 530 m. átlagos magasságú. Vagyis, ha gerendázatot raknának hegyvidékeinkre, hogy azokat áthidalják, e burkolat közel 400 m. magason borítaná alföldünket, és bár mi elég magasan vagyunk, nagytornyunkat mégis közel 6-odfélszer kellene egymás fölé raknunk, hogy e burkolatot érintse.

E magas kősánczok szabják meg bár alföldünk nézve az uralkodó szelek irányát, mégis legfontosabb ránk nézve az északkeleti meg a délnyugati szél. Az első, melyet közvetlenül a Mátra felől kapunk és mint a magyar mondja, vakról fú, hideget hoz ősszel, hófuvatagot télen, a másik ellenben, mely mohóbban eszi a havat, mint a napsugár, lágy zephyrrel repesve áraszt meleg tavasszal, nyáron ellenben záporokat vagy jászesőt csinál. Májusi utóhidegeinknek szülőanyja leginkább az északnyugotról jövő légáram, mely délkeletre törekszik azon egyensúlyt helyreállítani, mely Dél-Ázsia levegőjének erős fölmelegedése és fölszállása által zavartatott meg. Hogy pedig oly dermesztőleg hat, annak oka az, hogy az atlanti óceánon végig úszó jéghegyekről fú felénk.

Esőt, mely folyóvizekben oly szegény vidékünk nézve annyira fontos, egyik sem igen hoz külföldről. Hol is venné az ég áldó harmatát az északkeleti szél, mely különben is a szomszagos Oroszországon söpör végig, minekelőtte hozzánk eljutna? a délnyugotnak áldáshozó nedveit meg

kifejlik délnyugoti határhegyeink. Eső számunkra leginkább csak az Alpesek vizeiből képződik, mely vizeket a Duna, Lajta, Réba, Mura, Dráva, Száva szállítanak hazánkba. Esőnknek évi magassága átlag 460 milliméter 90—95 esős nap közt szétosztva, szélességi és magassági helyzetünk azonban 120 milliméterrel több esőt várhatna. Kivételkép 1876-ban 610 mm. eső hullott alá Kecskeméten 131 napon elosztakozva.

Hazánk általában 666 mm. csapadékot kap évenként eső, hó alakban; de ebből az alföldre csak 500 jut, hegyvidékeink ellenben 900—1400 mm-ért vesznek ki az ég permetajéből, noha olykor felhőszakadás alakjában, midőn nem sok köszönet van benne, mert a hirtelen áradásokat nem egyszer dúló heves szélvihar előzve már meg. Olyan viharaink nincsenek, mint Ázsia vagy Amerikának. Hogy példát említsék, a teifun (typhoon) nevű szélvihar 1874-ben Midnapore vidékén 35 ezer ember életét oltotta ki, 1876-ban Bakergunge körül 215 ezer ember, 1868-ban Honngkong környékén 140 falu, 450 ezer ember, 1700 hajó és csak Cantonban egy rövid óra alatt 200 ezer lélek veszett el. Az éfőle viharokat Közép-Amerikában tornado, hurrican, cyclon névvel jelölik és sokkal hevesebbek, mint az európai trombok, sőt a teifunoknak sem igen engednek. Nálunk orkán az ilyeseknek neve. Legutóbb Kecskeméten 1859-ben volt és a reformált egyház tornya tetejét sodorta le, emberéletet aligha oltott ki.

Szélességi helyzeténél fogva hazánk Közép-Európához számítható; de mivel éjszaki határhegyei oly kedvezővé teszik égálját, hogy borainak tüze, dinnyéjének zamata, búzájának aczélessága, kukoricájának magassága versenyez Dél-Európa e nemű termékeivel, sőt megtermi a fűgét, rizst és gyapotot: sok tekintetben dél-európai jelleggel bír. Miért időjárásának szeszélyeskedő változóságát is épen e helyzetéből lehet kimagyarázni, Magyarország ugyanis oly formán van, mint a ki két játszó zenekartól egyenlő távolságban mozdulatlan áll és a légáramlása szerint hol az egyik, hol a másiknak élvezi akkordjait, de sok esetben összhangzat helyett csak nyugtalanító chaoszt.

Tavasunk pl. alig egy év, mint a tél és nyárnak elkeseredett küzdése, a nyár minősége is olyan, hogy fölötte Damokles kardja igen vékony szálon függ. Ha dél-európai telünk van t. i. nedves és enyhe, és rá szinte dél-európai jellemű nyár következik t. i. száraz: termékeink veszélyeztetve nem igen vannak, mert a téli nedvességtől átítatott talaj győzi a szomjat. Valamint, ha közép-európai telünk van, mely mérsékelt mennyiségű hóval és száraz hideggel köszönt be és utána közép-európai nyár következik, nagyobb mennyiségű esővel: szinte nincs különös baj. De ha közép-európai télre dél-európai nyár jön, akkor megöl bennünket az aszály, mint 1863-ban, midőn a Fertő tava is kiszáradt; vagy ha megfordítva dél-európai tél után közép-európai nyár következik, akkor megdőlnek vetéseink, fakadó vizek foglalják el a réteket, kicsirázik gabonánk a garmadákban, megrohad a gyümölcs és oda a szüret. Ilyen volt körülbelül az 1868-ik év, midőn a megdült vetéseket géppel aratni nem lehetett. Így indult meg az 1879-ik év is, midőn april hónapban az esőmennyiség 4-szerre volt nagyobb, mint a megelőző 5 év (1874—1878.) aprilisi csapadék átlaga, de azután megtért.

Nem érezte e bajok azelőtt a Magyarföld annyira, mert volt két tényezője, melyek sok apró szabálytalanságot kiegyenlítettek a hideg és meleg, száraz és nyirkos időjárás körül. Olyan volt talajunk, mint az edzett földműves, ki télen 25 fokú meleg szobában jól érzi magát és ha ugyan onnét meztelen lábbal kénytelen kimenni 8 fokú hidegre, hurutot is alig kap, az ideges, elkényeztetett ember ellenben 12 meleg fok mellett szobájában didereg, 20 fok mellett meg ájuldozik, mert szervezete nem elég erőlyes arra, hogy csak ekkora hőmérséki különbségeket is ki tudja baj nélkül egyenliteni.

Az időjárás szélsőségeinek leghatásosabb szabályozói az erdők és vízfelületek, mindkettővel ellátta hazánkat a gondos anyatermesztet böven, de rablómódon gazdálkodott mind a kettővel a magyar. Erdőink fogynak évről-évre, kivált mióta vasútvonalaink Horvátországba és Máramarosba, Erdély meg az észak-nyugoti Kárpátok hegyvidékeibe kiépültek. Vizeink felülete is azelőtt 341 □ mértföld volt, ma pedig a Tisza, Duna, Balaton meg a kisebb folyók és mocsárok szabályozása következtében e tükör előbbi kiterjedésének 1/4-ére, vagyis 84 □ mértföldre zsugorodott össze.

Alpesi szomszédaink, kiknek hazájában a felületnek tetemes részét borítja örök jég, hó, víz, örömet nézik a jégárak szakadatlan munkáját, melylyel azok az égbenyúló csúcsokat folyton hordogtatják alá, mert ekép az oromhó és jégár felületének összezsugorodásával arányban szaporodik a haszonra fordítható talaj. Mi ellenben Magyarország jövője érdekében csak aggodalommal gondolhatunk erre, mert alpesi folyóinkon nem vehető bár még eddig észre a vizek kevesbedése, sőt egyideig talán szaporodik is még vízünk: de majd ha jóval kisebbek lesznek a jégárak, melyek kiterjedése csak Tirolban még ma is 24 □ mf., vagy végkép kifogynak az Alpesek völgyeiből, honnét veszi majd Magyarország Dunája a vizet, melylyel most neki az Iller, Lech, Izar, Inn, Traun, Enns stb. adóznak? hiszen a Feketeerdőből lesiető Duna egy nem rég fölfedezett titkos úton vizeinek jó részét a bodeni tóba, a Rajna vízbirodalmába lopja át, pedig még Tiszánk is táplálkozik a Duna vizeivel eső és hóviz alakjában.

Levegőnk átlagos évi melegsége 10·8° C., legmelegebb hónapunk a július 24·2°-kal, leghidegebb a január —2·5° hideggel; fagyos napjaink száma körülbelül 60. Nyáron felhág hőmérőnk olykor 38° megre és leszáll télen —20° hidegre, de ez utóbbi igen ritka dolog és épen nem tartós. Árvavármegye középhőmérséke 5 fokkal hidegebb, Zágrábé pedig 1-gyel melegebb, mint a miénk. Idei telünk sokkal zordonabb volt, mint egyéb éveken szokott lenni; a december Budapesten 10 fokkal, a január pedig 3·6 fokkal volt hidegebb a rendesnél.

Leghosszabb napunk 5 percz hiján 16 óra, legrövidebb félére rá azon 8 1/4 óras, midőn ebéd után mindjárt este van. Az első június 21-én, az utóbbi december 21-én van. Vagyis a nyár első napján 4 óra 4 perczkor kel nálunk éjfél után a nap és egy percz hiján 8-kor nyugszik és azon 8 óra 6 percznyi időköz alatt, mely akkor éjszakánkat képezi, éjszaki látóhatárunk jóval világosabb, mint az ég egyéb tájai, mert tőlünk 293 mértföldnyire éjszakra le sem megy ekkor a nap, hanem körülsetálja az égboltot. Oroszország fővá-

rosában lenyugszik ugyan még ekkor is, de alig 4 órai időközre, reggel ugyanis 2-kor kel és este 10-kor nyugszik, a szabadban olvasni lehet egész éjszaka; azon túl éjszakra nem csak heteket, de sőt hónapokat időz a nap egyhúzóban a láthatár fölött, miért éjszaki Skandinávia lakosai fürödhetnek akár az éjfél nap sugáiraiban is.

(Folyt. köv.)

A Gazdasági Egylet köréből.

Horváth Döme úr elnöklete alatt folyó évi június hó 13-ik napján tartott választmányi ülésben, egyleti tag Kovács József úr, mint a m. kir. földm. miniszterium által, borászatunk érdekében, Budapesten folyó évi május hó 11-ik napján tartott értekezletre kiküldött bizottsági tag, az ott történt megállapodásokról, — melyek a „Gazdasági Lapok“ f. évi 20-ik számában egész terjedelmében olvashatók, — szóbeli jelentést tevén, tudomásul vétetett.

Felolvastattott az „Első magyar általános biztosító-társaság“ helybeli főügynökségének tudósítása, melynélfogva értesítettik a választmány, miszerént nevezett társaság által, a szállótermésnek jégelleni biztosítása megkezdett és pedig azon kedvezménynyel, hogy mindazon biztosítók, kiknek biztosítási díjja egyenként 100 frtot tenne, abból 20 frt. díj leengedésben részesülnek; a kik annál kevesebb díjat fizetnek, abból 10% leengedésben részesülnek; többben 100 frt. díj fizetésig összeállva, hasonló kedvezményben részesülnek; önkényt értetődik, hogy még ezen kívül a gazdasági egyleti tagoknak külön 2% díj kedvezményük van, mit amazzal együtt saját javukra felhasználni törekedjenek.

Elnök úr jelenti, miszerént a m. kir. földm. minisztérium által egy havi használatra átengedett Neukom-féle cognac-égető gép, folyó hó 7-ik napjától kezdve, Parragh Gedeon tanár úr felügyelete és Gráy Vilmos úr vezetése mellett, teljes sikerrel működik, úgy, hogy eddig 529 liter 60—70 fokos, Vagner szerint 24—28 foknak megfelelő cognac lett kikegve; ezen mennyiségből bemutatott 6 féle borból készült cognac emlékül leendő megtartás végett az egyesület tulajdonaiul őriztetnek; átlag 9 akó borból lett egy akó cognac, óránként egy akó bor főzetik ki. A költségek következőleg lettek megállapítva: Neukom fia gyáros czég egyik tagjának ide jövelele, és két egyének általa a gépkezelésre lett betanításáért, úti költség és két napi díj czimén 54 frt 38 kr. az egyleti pénztár terhére utalványoztatott; azontúl két fűtő közül az egyiknek napdíja 1 frt. 50 kr., másíknak 75 krban, és két napszámosnak egyenkénti díjja naponként 1—1 frtban megállapított; Parragh Gedeon és Gráy Vilmos urak a további működésre fölkértek.

Idevonatkozólag felmerült javaslat alapján a városi tanács megkerestetni határozottat az iránt, hogy miután ezen gép körül a kiadás csekély külömbiséggel ugyanaz, mint két ily nagy munkaképeségűnél, a városi közönség részére pedig tudvalevőleg egy épen az itt működőhöz hasonlóra történt megrendelés, — költség és időkimélés tekintetéből, — egy nagyobb gép megrendelése eszközöltessék, minek vezetésére Gráy Vilmos úr, fűtésére Kuczka István gyári lakatos, — mint gyakorlott szakértők — ajánlottak; a szomszéd váro-

TÁRCZA.

A lantos leánya.

Elbeszélés, írta Beliczay Jónás.

(Folytatás.)

— Jó estét ügyvéd úr! — üdvözlé Werner s leányához fordulva folytatá: — bemutatom neked ismerősömet Zobori ügyvéd urat, a ki éveken keresztül nagylelkű pártfogóm volt és soha el nem ment előttem a nélkül, hogy krajczárt ne adott volna.

Aurélia szivesebben vette volna, ha az öreg egyszerűen a bemutatás mellett marad s többet nem mond, de minthogy Werner Zoborit ismerősnek nevezte, feltette erről, hogy az öreg különczködéseit ismeri s cselekedetein nem ütözködik meg.

— Nem tartjuk szégyennek, ha nem vagyunk gazdagok s megszokva a szegénységet egészen jól érezzük magunkat benne, de bánt az, ha valaki büszkeségünket érinti s felteszi rólunk, hogy könyöradományokból élünk, midőn mások bőkezűségét igénybe venni nincs okunk és szükségünk. — Aurélia ugyan nem tudta miből és honnan van atyjának, Wernernek jövedelme, de azt tudta, hogy nem lantjával keresi kenyerét. Becstelen keresetre legkevesebb sem gondolt és gondolhatott, az öregben sokkal nemesebb gondolkozásmód volt, semhogy ezt feltenni lehetett volna róla. Kérdézősködni nem jutott eszébe, mert a mit kívánt s kívánataiban szerény maradt, azt késedelem nélkül

megkapta. Nevelésben is részesült s a mi Werner szeszélyeivel és hóbortjaival teljesen kibékíté, a lehető legjobban. A magyar nyelven kívül beszélt még francziául és németül, tudott festeni, zongorázni, megtanulta a női kézi munkákat egytől egyig s volt mindenkor szép és jó ruhája, enni-
valója és télen meleg szobája.

Az ő szeme előtt ritkán s akkor is csak futólagosan merült föl a kérdés, van-e atyjának vagyona, s ha igen hol? mert e kérdést teljesen lezszorítá egy másik, az: miért van az, hogy őt atyja minden tőle telő előnyben részesíti, de soha igazi, szívet megnyerő atyai bensőséget nem fedez föl benne, soha gyengédebb figyelemben nem részesíti s ő a maga részéről soha sem érez magában vágyat e tiszteletreméltó ősz homlokát, vagy kezét, a mely jótékonyágaival elárasztá, meggyeskölni?

Sőt a mi több, oly korán elhunyt anyja iránt is közömbös maradt, a mi csaknem sirni készteté. Szívtelen volna ő? hiszen nagyobb figyelmet fordítani nem előre, több kegyelettel viseltetni holt és annak emléke iránt, mint ő tevé, már alig lehet. A sirhant egész nyáron át gondoztatott, koszorúk, virágok sohasem hiányoztak róla s több bensőséggel imádkozott az elhunyt lelki üdvéért, mint a sajátjáért.

S a hidegség még sem engedett; s az erőltetés és akarás semmit sem használt.

Érdekes volna megtudni, mi szolgáltatott alkalmat ahhoz, hogy e fiatal leány keblében ily gondolatok keletkezzenek; valyon egy véletlenül elejtett, nem a kellő helyen kimondott szó, vagy valamely rejtélyes esemény? egészben véve ottho-

nából mindig elvágyott, de nem tudta maga sem hová s inkább vendégnek tekinté magát, mint a család leányának.

Mindazonáltal nem szeretett hazulról elmenni, ha nem volt künn valami teendője. Ezt ő nagyobbára Werner foglalkozásának és különczködé-
sének tulajdonítá, de tévesen; mert ha otthon nem érezte magát otthonosan, tapasztalás után azon meggyőződés érlelődött meg benne, hogy másutt még kevésbé tudta helyét, nyugalmit megtalálni. Werner csak kivételesen hívta magával, ilyenkor az öreg egészen jól nézett ki s csak nehezen lehetett benne a gyakorlottabb szemnek az agg lantost felismernie. Katonás tartása, nyílt tekintete, becsületes, minden hunyászkodás nélküli arca egészen elfogadható kísérővé tette a leány előtt.

— Atyja, — mondá Endre, — érdemem fölött magasztal s megpirít; mert összehasonlítva azt a mit hasztalanul elpazarlunk azzal, a mit a szegényeknek adunk, csaknem szégyenlenünk kell magunkat.

— Bizony abból nem lehetne megélni, — mondá a leány, — mert mint atyám barátja és ismerőse, kétségtelenül tudni fogja, hogy egyáltalán nem volna rá szüksége, hogy az itt járó-kelőket zenéjével megadóztassa.

— Ne feledd leányom, hogy szegények vagyunk! — mondá Werner. — A mig dolgozni tudtam dolgoztam, most nem tudok s foglalkozás nélkül még sem maradhatok.

— Óh! mert ez a foglalkozás tán olyan igen jövedelmező. A multkor arra kértem atyámat, hogy engedje meg leczkőket adnom s megtöltá.

sok előjárásai a gép megtekintésére fölhivadni határozattak. (A megkereső átirat és meghívók, másnap útra adtak.)

Csilléry Benő úr jelenti, miszerint a választmány által megrendelt Herman Ottó által a szőlőpusztító phyloxera rovarról írt kézikönyv 100 darabban — ára 5 frt — megérkezett; — a tagok között díjtalanul kiosztatni határozottat.

Az egyleti helyiség bérlete folyó évi szeptember hóban lejárandó lévén, ezen szerződésnek megújítása iránt a városi közönség megkeresésére, valamint a lejárt fél éves szaklapok előfizetésének eszközölésére az elnökség utasított.

Egyleti elnök Horváth Döme úr azon javaslata, hogy az Egyesület részéről, három évi hallgatás után, a folyó évi kedvezőnek látszó időjárás mellett, helyben terménytárlat rendeztessék és egyúttal közgyűlés is tartassék. — elfogadott, az ide vonatkozó tervezet kidolgozására másod-elnök úr, magához veendő tagok közbejöttével, utasított. *Cserekyei Károly, egyl. jegyző.*

UJDONSÁGOK.

— **Kecskemét város törvényhatósági bizottsága** f. hó 18-án rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyedüli de igen fontos tárgyát a felső-alpári nagy- és kis-rétben, a tiszaszabályozási társulat helyett foganatosítás alá vett gátak készítésénél, a város tulajdonát képező földbirtokokban és erdőkben okozott károk iránt bemutatott tiszti ügyészi jelentés képezte. A jól átgondolt és teljesen kimerítő jelentés elég érthetően, de egyszersmind szomorúan világította meg a város irányában követett eljárást és sérelmeket, melyek nemcsak egy törvényhatóság tekintélyét, hanem a tulajdon szentségét és biztonságát ily botrányos módon támadják meg. A tiszaszabályozással kapcsolatos kérdések tárgyalásánál különben is bizonyos nyomot hangulat fogja el mindenkor a közgyűlés tagjait; érezve, hogy a reá rótt terhek és áldozatokkal, az irányában elkövetett sérelmek és méltánytalanságokkal, melyeknek hasztalan kerestük orvoslását, korántsem állanak arányban a szabályozás által nyújtott előnyök és hasznok. Most a tiszai-réti gátak építésénél a szükséges föld és faanyagok beszerzése tekintetében oly botrányos eljárás követtetett a vállalkozók részéről, minőt rendezett államban, hol a jog és törvény uralma biztosítva van, képzelné is alig lehet. Nevezetesen a törvény határozott intézkedéseinek figyelmen kívül hagyása, sőt egyenes megszegése mellett, minden előleges egyezkedés vagy kisajátítás, de sőt a városi törvényhatóság megkérdezése, avagy csak értesítése nélkül a város tulajdonát képező föld és erdőterületeknek, mint valamely uratlan jószágoknak neki mennek, s talajban, de különösen erdőségeiben a városnak alig kiszámítható jogtalan károkat okoznak. Hozzájárul mindezekhez, hogy a városi hatóság a tudomás vétel után nem késett úgy a helyszínen, mint tiszaszabályozási társulat elnöksége és a kormánybiztosság előtt ezen jogtalanság ellen tiltakozni s annak megakadályozása iránt lépéseket tenni, de minden felszólalása mint valamely kiáltó szó a pusztában elhangzott s még csak rá se hederített senki. Csoda-e hát, ha e jelentés előterjesztése után türelmünk fonala végre megszakadt, s a közgyűlést bizonyos neme az ingerültségnek szállta meg, úgy, hogy nem kételkedünk,

ha a gyűlés tagok tisztán az érzelem után indultak volna, rögtön fölkerekedtek s a lakosság segítségével rövid úton megtorlást szerezni is készek lettek volna. A közgyűlés azonban még e méltó felháborodásában is megőrizte higgadságát és méltóságát, — de egyszersmind oly erélyes határozatot is hozott, melynél fogva, ha a körülmények oda kényszerítik, még erőhatalommal is véget fog vetni e türhetlen állapotnak. Elhatározta ugyanis, hogy a birtokháborítás miatt sommás visszahelyezési keresetet, az okozott s részben meg is becsült károkért pedig kártérítési keresetet fog indítani. Egyideűleg saját kebeléből azonnal egy bizottságot küld ki a végett, hogy a további jogtalanságok meggátolása céljából a kormánybiztosságnál sőt magánál a kormánynál is személyesen közbenjárjon; világosan kijelentvén, hogy ha így békés és rendes úton nem nyer elégtételt, kész az erőszakot erőszakkal viszonzni s a maga tulajdonát önhatálmilag is megvédelmezni. Hisszük és reméljük, hogy a felsőbb hatóság igazságos ügyünket védelmezni fogja, s nem engedi az ügyet azon térre vinni, minő csak államon kívüli állapotban képzelhető. Mi a törvény és jog alapján cselekedtünk, videant consules!

— **Horváth Döme**, kir. táblai tanácselnök úr, lábtörésből származott hosszas betegségéből mindnyájunk őszinte örömeire teljesen felgyógyulván, s hosszabb szabadságideje alatt itt szülővárosában teljes üdülést szerezvén, ma távozik körünkből, hogy diszes állását s bírói munkakörét ismét betöltse. A mily őszintén üdvözljük szerencsés felgyógyulásáért, ép úgy kisérjük szerencsekívánataink most, midőn körünkből távozik.

— **Kettős gyilkosság.** Dukai István jómódú gazdaembert, ki a pár nappal előbb elhunyt Zsigray János után is szépen örökölt, mult vasárnap és hétfő közti éjjel ismeretlen tettesek kirabolták, s gyaníthatólag hosszas dulakodás után tizennégy késszurással meggyilkolták. Ugyanakkor viradóra a Szarkásban egy Német János nevű napszámost agyonütve találtak, kit valószínűleg betyárcezimbórai öltek meg. A nyomozás erélyesen folyik, s érdekléljük az eredményt, miután nem lehetetlen, hogy a kettő egymással összefüggésben áll.

— **A gazdasági egyesület** megkereste a városi közönséget, hogy miután a kormánytól ideiglenesen kölcsönzött konyak-gép már csak néhány napig működhetik városunkban; s miután a már eddig is ezer akónál több bejelentett bor kifőzése ekkora nagyságú gépen, mely naponta csak tíz akót képes kifizetni, sok időt venne igénybe: a mai czélbavett beszerzés alkalmával ne ily nagyságú, hanem olyan gép vásároltassék, mely naponként húsz akót képes feldolgozni. A legközelebbi közgyűlésre e megkeresés még nem lévén előlegesen kifizetve, nem is tárgyalattott; de tekintve az ügy sürgős és hasznos voltát, helyesen cselekednék a tanács, ha e különben is pár száz forint különbséggel járó bevásárlást haladék nélkül eszközölné, mely közérdekbeni intézkedése kétség kívül a közgyűlés helyeslése és jóváhagyásával találkozand.

— **A műkedvelők zenekara** nem lohadó buzgalommal folytatja a zenegyakorlatokat s jelenleg Rózsavölgyi-téle hallgató magyar csárdásait tanulja.

— **A multheti tartós** esőzés következtében a telkesebb földekben a vetések mind megdőltek s ha az időjárás továbbra is így marad, sok kár lehet bennük.

— **Élvezes dajka-kereső.** A napokban egy ügyvéd megjelenik a város egyik tisztí alorvosánál s kérdést intéz hozzá az iránt, vajjon nem tudne neki dajkát adni? Az orvos az ügyvédet egy szülész nőhöz utasítja. „Igen ám, — válaszolt az ügyvéd — de én vizsla-kölykök részére keresek dajkát s talán az orvos úr kutyája, a melynek kölkei vannak, elvállalhatná a dajka szerepét”. Az orvos mosolygott s adott is a vizsla-kölyköknek dajkát.

— **A Mezei-útcza** külső vége oly rossz állapotban van, hogy ily esős idővel egész tavak képződnek s a forgalmat csaknem lehetetlenné teszik. Bizony ideje volna, hogy ennek a kijavítására is rákeritnék a sort.

— **Meghívás.** A községi polgári leányiskolában az évi zárvizsgálatok következő rendben fognak megtartatni: Június 25-én délután az I. osztályé, 26-án egész nap a II. osztályé, 28-án egész nap a III. osztályé. — Az éneklés- és szavalásból pedig 24-én délután 5 órakor fognak a növendékek nyilvános vizsgálatot tenni. Mindezen vizsgálatokra a t. szülőket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja Kecskemét, 1880. június 16. az igazgatóság.

— **A kath. plébánia** főtemplomot az egyháztanács határozata szerint az eszközölőbe vett betisztítás alkalmával négy új szoborral díszítik fel, a melyek teljesen meg fognak felelni e monumentalis épület nagyszerűségének.

— **Nyilvános köszönet.** A „Kecskeméti jótékony Nőegylet” 10 frtot adott át alulirotnak az elemi iskolák szegény tanulóinak segélyezésére. Fogadják ezért a tanügyi nevében forró köszönetemet. Ezen összeg a jövő ősszel fog czéljára fordíthatni, addig pedig a takarékpénztárba betéttetni. Kecskemét, 1880. június 17. Páthy Károly, igazgató.

— **Egy baka, a ki nem salutálhat.** A napokban történt meg, hogy a reservista mindkét kezében boros palackokkal felfegyverkezve s szájában britanica szivarral haladt végig az útczán s találkozván egy tisztel, salutálás helyett csak arcczal fordult a tiszt felé s fejével bólintott. — Mért nem salutál? — szólítja meg a tiszt. — Jelentem alásan nem lehet, — mert mind a két kezem tele van boros üveggel. — Hát a szivar miért van a szájában? — Jelentem alásan a szivar 6 és fél krajczár, a lehung pedig csak 6, azért nem köphettem ki, — volt rá a baka válasza.

— **Gabonapiacz,** a melyiken nincs gabona. A „Gyöngyös” czimű lap ujdonsági rovatában olvasuk, hogy a piaczárt azért nem jegyezheték fel, mert a piaczon nem volt termény.

— **Milyen gazdag a főváros?** A legutolsó fölvétel kimutatása szerint Budapestnek aktiv vagyona 55.703,858 frt., passívája 11.906,928 frt., tiszta vagyona 43.796,930 frt. 1878-ban 42.731,047 frt. volt, vagyonszaporodása tehát 1.005,882 frtra megy.

MOZAIK.

— **Törvénytörési jelenet.** Elnök: Meg nem foghatom, hogy mint vághat valaki a tulajdon felesége fejéhez azt, a mit ér! Vádlott: Ismeri elnök úr a feleségem? Elnök: Nincs szerencsém. Vádlott: (kicsinylőleg) Akkor ne beszéljen.

— **Gyöngéd férj:** (vasúton nejéhez) Kedvesem mond csak jó helyed van? Nő: Oh köszönöm, nagyon jó. Férj: Nincs léghuzam ott? Nő:

Pedig akkor a koldúsoknak tiszternél is többet lehetne osztogatni, mint most, nemde ügyvéd úr?

— Bizonyára, — felelé Endre.

— **Mindenki annyit ad,** a mennyit adhat, — mondá Werner, — s én nem abból akarok nagylelkű lenni a mit te keressz, hanem abból, a mit én keresek.

— **S akkor én miből legyek nagylelkű?** — kérdé Aurélia.

— **Neked arra nincs még szükséged,** — mondá Werner.

Endre figyelt a párbeszéd minden szavára s a beszélők minden mozdulatára. Fölmerült benne a gondolat, hogy a leány tán tudja, mily körülmények között született s kik voltak szülei. E néhány perczben észre sem vette a leány ragyogó szépségét, hanem, minthogy ha valamely titkát akarná ellesni, hagyta az öregot a leánnyal tovább csevegni. Ez a leány, gondolá, vagy a legjobb, vagy a legrosszabb teremtetés a földön. Beszéde azt is engedte következtetni, hogy Wernert nem tartja atyjának, azt is, hogy annak tiszteli. De hallgatagságából kizavará Werner, a ki oly fordulatot adva a beszélgetésnek, melyben Endrének részt kellett vennie, mindinkább keveset szólva, utóbb egészen kivonta magát a cselekvő résztvételből s merően néma szemlélő lett.

Auréliának még sohasem volt alkalma idegekkel, különösen férfival hosszabban beszélnie; Endre tehát kétszeresen szívesen vett ismerős volt. Ez viszont tekintettel arra, a mit a leánnyal tudott s a mennyire az öregot ismerte, a mit tőle jövőre nézve várhatott, igyekezett idejét emberül felhasználni s mint mondják: addig verni a vasat, a mig meleg. Felejtve minden kételyt és aggodalmat, fokokként, de gyorsan közeledett czéljához. Sohasem vallott senkinek sem szerelmet s a hódítás gyakorlatában egészen járatlan volt. De ismerte annak eszközeit s azokat oly rohamosan és szakadatlanul alkalmazta, hogy az öreg Werner kétkezőleg nézte, ha nem-e bolonddal áll szemközt? De Endre bizalmas őszintesége csakhamar megnyugtató, s az öreg fejcsóválva mondogatá, két nagy gyerek! A leány, a ki abban a hiszemben volt, hogy mindennek így kell lennie, irult-pirult, de odaadással hallgatta az édes hízogó szavakat, melyek egészen ismeretlenek voltak előtte s szívének oly mondhatatlanul jól estek. Ha ideje van hozzá, bizonyára a véletlent áldja, a mely útjába e férfit vezette; így elkábitva a virágillathoz hasonló szerelemtől, melylyel most kétségtelenül megkínálták, odasimult a férfihez s nyugodtan tűrte, mikor ez karját karjába téve vezetőnek ajánlkozott.

Az öreg nem szólt semmit s csendesen követte őket. Hallotta, hogy hazafelé szándékoznak menni s nem volt ellene kifogása. Többé nem is hallgatózott, hanem hagyta őket magukra s földre szegzett szemmel, mintegy gondolatokba mélyedve ment utánuk.

A kapuhoz értek s itt először jutott eszükbe az öregre gondolni. Látták, a mint kissé elmaradva megettük lassan utánuk ballag. Bevárni őt megálltak s tovább fecsegték, most már szemtől szemben állva. Az útczán nem járt senki, a kapuban nem állt senki, nem látta őket senki s a homály mindent eltitkolni látszott. Egy tekintet a ragyogó szemekbe s Endre előtt új világ nyílik. Gyorsan, mint a villám, átfogja kedvesét s leszedi az igéző ajkról az első szerelmi csókot. A leánynak nem marad ideje szabadkozni, mert Endre a másik pillanatban már megint oly nyugodtan áll előtte, mint az előtt s ki fogna ily csekélységért összeperelni? A folytatást meggátolja az öreg közeledte, a ki nemsokára hozzájuk ért.

— **Jó éjt!** — mondá Aurélia, jobbát Endre elé tartva, mintha régi jó ismerőstől válnék meg, s az előbbeni csók nem is égne ott ajkán.

— **Jó éjt!** — felelé ez a kezét melegen megszorítva.

Aurélia bement a házba s Endrét Wernerrel a kapuban hagyta. Egészséges érzékei nem engedték, hogy még most is érzelegjen s biztonságának érzetében boldogsága teljes volt.

— **Nos, uram?** — kérdé Werner Endréhez fordulva, — tisztában van szándékával?

— **Tisztában.**

— **És mi az?**

— **Nőül veszem Auréliát,** — ha tudniillik ön nem ellenzi.

— **Lelkemre mondom, nem!** — s mit mond a leány?

— **Igétetét bírom.**

— **Annál jobb önre nézve!** — de ezen ügyben, mint tudja, nem én határozok s így egyelőre várnia kell.

Ezzel elbucáztak egymástól és elváltak.

(Vége következik.)

Nincs kedves férjem. Férj: Tehát egészen jó helyed van? Nő: (elragadtatva) Oh igen jó, jobbat nem is képzelhetsz! Férj: No úgy eszeréljünk helyet, mert az enyim infámis rossz!

— A kifejezés. Almanzor khalifa két esilagvizsgálót kérdezett meg, hogy meddig fog ő élni: Az első így felelt: „Minden ellenséged meg fog halni előtted.” A másik így válaszolt: „Minden ellenségedet túl éled.” Alapjában ugyan mindkét jóslat ugyanaz, azonban Almanzor csupán a második esilagvizsgálót jutalmazta meg, mert ez azt a kiálthatatlan „meghalni” szót mellőzte.

— Az idők jele. Egy kalmár szól a czimfestőhöz: — fessen nekem egy czimtablát, az egyik oldalán ez legyen: Fukardy Áron kereskedése, a másik oldalán pedig: végeladás csőd miatt!

— Zálogház előtt. — Miért köszönsz pajtás ennek a katonának, hiszen nem ismered? — Igazad van barátom, de tudod köszönettel tartozom neki, mert ingyen őrizi holmiamat a mik a zálogházban vannak!

— Az uzsorás. Haldoklott a vén uzsorás; gyóntatója felé nyújtja az ezüst keresztet esőko-

lásra. Ez a jámbor azt vélve, hogy most is üzletről van szó, így beszélt: Bizony rossz állapotban van már ez a kereszt tisztelendő atyuskám — csak tíz forintot adhatok rá!

— A győző kérdése. A nikápolyi csata után (1396.) II-ik Emmanuel görög császár Malek ozmán vezér foglya lőn. Az ozmán vezér kérdé a császártól, hogy mit tegyen most ő vele? A császár így felelt: Ha mint király harczoltál — bocsáss szabadon; ha mint kalmár — bocsáss szabadon váltságdíjért; ha mint rabló — öless meg. Malek azonnal szabadon bocsátá a császárt.

Gazdaság.

Június hónapban az időjárás vetéseinkre oly kedvezően járt, hogy a legsilányabb vetések is reménységen felül kifejlődtek. Buza, rozs, árpa a kalaszát tökéletesen kitolta, a zabok is már tolják, és így bizonyos, hogy aratásunk a rendes időben kezdetét veszi t. i. Péter-Pálkor. Aratásunk — ha még valami elemi csapás nem éri vetéseinket — jó középtermést ígér. Széna termésünk úgy minőség mint mennyiség tekintetében nagyon kielégítő, és a

mennyiben már a kaszállást megkezdjük, az állandó száraz meleg idő kívánatos. Kapás növényeink: burgonya, tengeri, répa, valamint hüvelyes veteményeink kiünően fejlődnek s mezőnk is sok van, jószágaink élhetnek. Mindezek után biztosan nézünk jó közép termés elébe, a mely vajmi kívánatos is gazdáinknak, mert az elmúlt évtized sanyarú éveit már-már azon kétségbeesítő kérdést állította fel, hogy tán nem is tudunk gazdálkodni, vagy ugyan hát mit is kell tennünk, hogy magunkat gazdaságunk után becsülettel fenttarthassuk? T. L.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. június 18-án.

Tisztabúza métermázsánként	11.60	któl 12.—	krig.
Kétszabúza	10.20	”	10.50 ”
Rozs	10.—	”	10.20 ”
Árpa	7.—	”	7.50 ”
Zab	7.—	”	7.50 ”
Tengeri	7.—	”	7.50 ”
Köles	7.60	”	8.— ”
Burgonya új	5.50	”	6.— ”

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

Fennáll 1847. év óta.

A

Műhelyek Vierzonban.

SOCIÉTÉ FRANÇAISE DE MATÉRIEL AGRICOLE

Francia társaság mezőgazdasági gépek készítésére
ezelőtt Celestin Gérard Vierzonban (Cher-Departement)

230 arany, 84 ezüst érdemjellel, 3 nagy díjjal és tiszteletbeli díjakkal kitüntetve

A francia állami javak főszállítója ajánlja mezőgazdasági gépeit:

gőzmozdony, nagyobb és kisebb gőz-cséplőgép, járgány (göpel) cséplőgép, legújabb borsutú, répavágó, kukoricza-morzsoló, egyszerű és kétszeres konkolyozóit stb.

Legjelentékenyebb raktárkészlet, könnyű, pontos és gyors szállítás és az angol gépgyáraknál jutányosabb árak mellett.

A mintákkal ellátott árjegyzékekkel szolgál és felvilágosítást ad:

Brachfeld J. Sándor,

Kecskemét és környéke főügynöke. Helyben Körösi-útcza volt Hazai-féle ház.

72 (6—2)

A csördöri pusztában, a csordajárás szomszédságában, 160 hold szántó és kaszáló több évre haszonbérbe adandó.

A föltételek iránt értekezhetni a tulajdonos

Kovács Sándorral.

65 (3—3)

Hirdetés.

A Kecskeméti Takarékpénztárnál elhelyezett, de ki nem váltott következő papírok u. m.:

5 darab Kecskeméti Gazdasági-malom részvény;

17 darab Kecskeméti József-malmi részvény;

3 darab Kecskeméti Népbanki részvény és egy betéti lap,

folyó évi június hó 25. napján délelőtt 10 órakor az egyesület helyiségén, a leg-többet ígérőknek, azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni; mire a venni szándékozók meghivatnak.

Kecskemét, 1880. június 16.

LESTÁR PÉTER,

elnök.

74 (1—1)

Házeladás.

Prikkel Gáspárnak a Rózsa-útczán levő háza (Tomaskó urak házával szemben) szabadkézből eladó; — bővebben értekezhetni a nevezett tulajdonossal.

64 (3—3)

Birtok-eladás.

Tóbi Boros Jánosnak a csáktornyai dűlőben levő

630 út szőlője

a rajta levő lakházzal és kőkúttal, valamint a kistáiban levő

10 holdnyi tanyás földje

szabad kézből eladó.

Értesítést ad a tulajdonos.

77 (0—1)

Hirdetmény.

Kecskemét szabad kir. város tulajdonához tartozó nagyobb épületek évi tisztogatása és meszelése az 550/1874. számú közgyűlési végzés értelmében árlejtésen lévén kiadandó, az árlejtés megtartására a gazdasági hivatal a 3956/1880. számú tanácsvégyzéssel utasított; minek folytán újabb árlejtési határidőül f. 1880. évi június hó 22-ik napjának délelőtti 9 órája a városház tanácstermébe kitézetett; — melyre vállalkozni akarók 250 frt. bántépénzzel való megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árlejtési feltételek a város mérnöki hivatalában megtudhatók.

Kecskemét, 1880. június 18-án.

76 (1—1)

A gazdasági osztály által.

Hirdetmény.

Ballószegben egy 10 öl és 5' hosszú, 4 öl és 3' széles és 11' és 6" magas iskolaépület; továbbá ugyanoda egy 5 öl és 1' hosszú és 2 öl és 3' széles és 9' magas melléképület elkészítése a 2028/1880. sz. tanácsvégyzéssel megrendeltetett.

Felhívtnak tehát mindazok, kik ezen munka megtételére vállalkozni akarnának, hogy a folyó 1880. évi június hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor a városház tanácstermében megtartandó újabb árlejtésre jelentkezzenek.

Tudomásul adatik ezúttal, hogy az iskola-épületre folyó ölenként 30 frt, a melléképületre pedig szintén folyó ölenként 22 frt, vagyis összesen 449 frt lesz a kiküldött ár, mely összegek 10%-je az árlejtéskor készpénzben vagy elfogadható értékpapírban lefizetendő lesz; végül a tervezet, költségvetés és árlejtési feltételek a mérnöki hivatalában tudhatók meg.

Kelt Kecskeméten, 1880. évi június 18-án.

75 (1—1)

A gazdasági hivatal által.

Haszonbérbeadás.

A Sz.-Ferenczrendű kolostor tulajdonához tartozó két-templom közti sikátorra nyíló

két bolt helyiség

f. évi október 1-ső napjától több évekre haszonbérbe adandó; — bérleti kívánók jelentkezzenek aloljegyzett főnöknel.

Szegedi Kilit,

házfőnök.

66 (3—3)

Adr. Popp J. G.-féle

Anatherin-szájviz és Növényi fogpor

Jótekonan hat a szájüreg nyákhártyáira, erősíti a foghús véredényeit, biztosan csillapítja a fogfájást, s a fogak, a foghús és a szájüreg valamennyi betegségeinél a legjobb s a legbiztosabb eredménnyel alkalmazható, mint szinte a

növényi fogpor

elhárítja a fogkövet, fenntartja és vakító fehérré teszi a fogmázát s a szájban igen kellemes illatot hagy hátra.

Orvosi vélemény.

Az Anatherin-szájviz Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvostól Bécs, I. Bognergasse Nr. 2., jótekonan hat a szájüreg nyákhártyáira, erősíti a foghús véredényeit, tisztítja a fogakat, s visszaadja azoknak természetes színüket, biztosan csillapítja a fogak fájását s a fogak, a foghús és a szájüreg valamennyi betegségeinél a legjobb és a legbiztosabb eredménnyel alkalmazható.

A növényi fogpor Popp J. G. csász. kir. udvari fogorvostól, alaposan tisztítja a fogakat, elhárítja a fogköt, fenntartja a fogak mázát s erősíti a foghús, a szájnak kellemes illatot kölcsönöz, a miért is én ezen két gyógyszer bármiknek is a leglelkismeretesebben ajánlhatom használat végett.

Hohenmauth (Csehország).

Dr. Fischl József,

orvostudor, a sebészet mestere és szemorvos.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r., Úzeglédén Persay A., Félégházán Hofer A. özevegynél, Szolnokon Boár, Szabadszálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész úrnál és Csongrádon a gyógyszerárban. 46

Puscta-Lajos-Miszén a templomrom és a nyíres-erdő közvetlen szomszédságában levő

170 hold földbirtok

több évre — 1880. év Szent-Mihály napjától — haszonbérbe ki, vagy örökön eladandó; tudakozódhatni Jászberényben tulajdonos

78 (2—1)

Horváth Kálmánnal.

Birtok-eladás.

Néhai Sigray János hagyatékához tartozó a p.-köncsögi 9. sz. tjkvben (9. 10.) rsz. alatt foglalt 370 hold kiterjedésű felső birtok szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést nyerhet alulírott nál.

79 (2—1)

S. Kovács Mihály,

(Lak. 3. tized 50. sz. a.)

Hirdetés.

A Kecskeméti Takarékpénztári Egyesület a mai naptól három havi lejáratú, egészben visszafizetendő váltóra 7% kéli zálogra és bekeblézzel biztosított kötvényekre pedig 8% kamatra ad kölcsönt.

Kecskemét, 1880. évi jún. 16-án tartott igazg. ülésből.

Lestár Péter,

igazg. elnök.

80 (2—1)